ნ. ზომლეთელის ნარკვევები
წერილები.

28163 1-12.

28164 1-10

28165 – [illegible]

026965-6

026965-6

28164 2

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28164/1	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა ქართული
მოპოვების ადგილი და დრო 1937	ფურცლების რ-ბა 2	ზომა 24 × 32,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) ნიკ. [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible]. [illegible] ?-V

[illegible] [illegible] [illegible] 1905 წ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3“ 1 1996 წ. „ “ 199 წ.

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28164/2	ექსპონატის ხასიათი წერილი	ენა ქართული, რუსული
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 18	ზომა 18×25 25×32,5 22,5×30,5

ექსპონატის აღწერილობა ~~[illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible], [illegible] 18 ფ; 5 ს. ერთი წერილი ქართულად, ორი რუსულად.~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~~

დაცულობა [illegible], [illegible]

შეადგინა [signature] შეამოწმა ______

„3" ____ 1 ____ 1996 წ. „____" ______________ 199 წ.

ამ ლექსში ნათლად ჩანს, რომ ავტორი ცდილობს, რომ ის ადამიანი, რომელიც ამ ლექსის ადრესატია, ანუ

ნაწილობრივ, ისევ ასეთი მიზეზების გამო. ეს ის ადგილია, სადაც ჩვენ ვიწყებთ ჩვენი ცხოვრების ახალ ეტაპს. ეს ის ადგილია, სადაც ჩვენ ვიწყებთ ჩვენი ცხოვრების ახალ ეტაპს. ჩვენ ვიწყებთ ახალ ცხოვრებას, ახალ ურთიერთობებს, ახალ ურთიერთობებს, ახალ ურთიერთობებს

[illegible]

[illegible] ს ბედნიერ [illegible] ვ[illegible]

ნ ბედნიერ ვის მოსწყალდით! ჭეშმარიტად „სიყვარულ მეფობს" ნ[illegible]
ს შვენიერებაში, სად ეს „სიყვარულ მეფობ" ყოველ სულს ნათელ
ს ცხოვრებ. ჭ ალაბაშ ჭალაბ[illegible] ტრფიალ ამბავ, ა[illegible]
ლებაზ, სად სიყვარულ ტრფიალ-ტკბილ[illegible] ბედნიერ
ლ[illegible] ბედნ, ცხოვრ- სიხარულ-ტკბილ[illegible]. ჭ ბედნიერ ამბავ
ბედნ, სიყვარულ სად ერთ ცხოვრებ ამბავ[illegible]. ამბავ ცხოვრებ
სად ტრფიალ ბედნიერ ს ცხოვრებ ს ტრფიალ[illegible]. სიყვარულ, ერთ სად
ცხოვრებ ბედნიერ ტრფიალ ცხოვრებ ბედნ ერთ ცხოვრებ ბედნიერ, სად
ბედნიერ ცხოვრებ ამბავ ბედნიერ ერთ ცხოვრებ ბედნ. ს, ნ ბედნიერ
[illegible] ბედნიერ ცხოვრებ ბედნიერ ბედნიერ [illegible] ბედნიერ ბედნიერ
[illegible] ბედნიერ ბედნიერ ბედნიერ ბედნიერ ბედნიერ ბედნიერ ბედნიერ
ბედნიერ

ბოლო ნაწილი ამ ამბავში ჩემი ნაწილია.

ბოლო ნაწილი ამ ამბავში ჩემი ნაწილია. ჩემი ამბავი ისეთი ამბავია, რომელიც ყველა ადამიანს ცოტა-ცოტა ემართება ხოლმე. ამიტომ ალბათ ბევრი ადამიანი ფიქრობს, რომ ეს ამბავი მათზეც არის. ეს ამბავი ჩემზე იმიტომ არის, რომ მე ის ადამიანი ვარ, რომელიც ამ ამბავში ჩემ თავს ხედავს

Статья о Державине
("Арсен из Марсакара")

с сб. 4 по 10,

всего 4 л. Десять копий,

Кз.

026965-6.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28163/1	ექსპონატის ხასიათი ქაღალდი	ენა ქართული
მოპოვების ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 7	ზომა 22 × 33

ექსპონატის აღწერილობა ხელნაწერი (ავტოგრ.) ნიკ. ჭავჭავაძის „[illegible]“, [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible], [illegible] 7; [illegible].

დაცულობა დამაკმაყოფილებელი

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3“ 1 1996 წ. „ “ 199 წ.

что можно назвать действительным успехом и достижением в творчестве Этаванишвили.

В противном случае выходит какая-то невыносимая уравниловка, выходит, что „Арсен из Марабды" вывел из беды от начала до конца все писательское состояние Этаванишвили, да вдобавок и его самого, и что жирная корова, давившись не съеденною тощими коровами, и сама осталась невредимою и всех „семерых коров" приберегла и даже откормила их такими же сытыми и сочными жиром.

Это ли не головокружение от успехов? только странно в данном случае то, что голова кружится не у Этаванишвили, а у других за него.

Иными словами говоря, Этаванишвили не только умелый писатель, но он же и умелый крупжитель не совсем устойчивых голов.

Говорю это совершенно без обиды кому бы то не было, но в силу лишь, так сказать, простой логики, упрямой логики сопоставления фактов. [Не хотел, конечно, и не хочу также придать моей заметке полемический или иной какой нибудь нежелательный характер, а ставлю предсобою вполне определенную, конкретную задачу: помочь без указаний в какую бы то ни было сторону и себе и другим разобраться в некоторых деталях обыденной

вещей, не называя эти детали просто, по-мещански мелочами, ибо тонкость их иногда простирается до самой опасной дубинтельности, когда сами со своими доподлинными смыслом и упадшими как вор в потемках, ведомство ползают. Они непривычного глаза.

Но, ведь, Ленин дал нам в наследие — научиться хорошо торговать", т.е., не покупать товара, не рассмотревши его предворительно как с лицевой стороны, так и наизнанку. Пусть обижаются люди, но Ленина я в обиду никогда не дам и безоговорочно, с настойчивою прямотою следую за всеми его высокими наследниками.

Честно, по-большевистски, без муниципальных уступок спора с шоу, подчас я уважаю не меньше друга, Джаваховского, как писателя безусловно с крепким хребтом, хорошо владеющего техникою кисти художника слова, хотя техника этого писателя немного устарела, и свободна, и многим еще не совсем хорошо понятна. [Все же эта сторона дела сейчас спору не подлежит.

Спор до сих пор шел относительно его идеологических неустойчивостей, вернее — крепко в нем укоренившихся вредных националистических и индивидуалистических пристрастий, устоев.

Но с творческим „Арсена из Маравы" Джаваховским как будто порвал с ними и сделал шаг вперед в области идеологии. Это положение у нас всетаки не остается устойчивым и оспаривается с довольно веской аргументацией. Говорят, что тут

Мы дело имеем (только лишь) с хорошо обдуманным (б) маневром, под которым зарыта не только собачья голова или (дать) хвост, а целая собака, да вдобавок еще - живая.

Лично я (до некоторой степени скептически относящийся к) этому, ибо не представляю себе зарытой (даже) его собаки, которая способна откапать (от)продуктивного мертвого человека из самой глубокой могилы и, (что еще удивительнее,) даже оживить его.

Впрочем вся эта разноголосица (пока только) стала разноголосицей, а (не)сегодня Джавахишвили быстро поднимается в гору крупной рыбкой полайвенит ей вослед стаи самых разнообразных собак.

Не стану я сейчас гоняться ни за собаками, ни за прочей дичью в горы и дебри этих разноголосиц, но не могу не отметить (то) курьезнейшего факта, что из писателя не далее, как вчера, имевшего серьезнейшие идеологические прорывы, Джавахишвили вдруг превратился в самого образцового и передового советского писателя, (как Аудиторий сказал без оговорочно.) Он не только выровнял свои прорывы, но даже обратил их в прорывы своих вчерашних противников.

Слов нет, что в этом ему значительно помогло (и поспособствовало) то обстоятельство, что Джавахишвили (худ) писатель советской Грузии, интеллигенция которой в зна

чительной своей части, всему какой-то инерции, и по сей день продолжает курить фимиам националистическим проявлениям. В творчестве Джавахишвили эта часть грузинской интеллигенции находит некоторое удовлетворение своей национальной гордости и по сей день (великодушно) прощает (ей) (братскую) эту кровную обиду, которую, (безотчетно для себя) чтобы скрыть более обидные тонкие (свои) замыслы, обращенные как ряд в совершенно (противоположную) сторону, бесщадно нанес (Джавахишвили) в свое время своею повестью „Хиганы Джако".

Но к Джавахишвили, либо от усердия не по разуму, либо по иным мотивам, руки простирает также и другая часть грузинской интеллигенции.

Говорят, что „между двух пней ребенок погибает". Но Джавахишвили по своему возрасту, и по (своему) умственному уклад(у) никак не подходит под ребенка, хотя во второй своей молодости он (словно ребенок) вдруг стал расти, не по дням, а по часам, чем он, конечно, обязан своему последнему произведению: „Арсену из Марабды". ((Джавахишвили) также)

Одним словом, человек из семени сионского, как и „Арсен из Марабды", стал (не по-моему в большом) в году.

Джавахишвили не из таковских, чтобы проглядел (этот) случай и не (заметил) бы (в нем) благоприятствующих (себе) обстоятельств.

Раз он собственный прорыв обратил в прорыв своих противников, то живо принялся заметать прежние свои шаги, расширяя почву под собственными ногами, переходя по всем фронтам в наступление.

У грузин есть пословица: „если хочешь крепко стоять на одном берегу реки, то оглядывай для себя и другой берег".

Но не мне в данный момент на совершенно ограниченном отрезке времени выявлять и выставлять все тонкости хитро действующей машины рока и порока. Мне хочется лишь проследить за писателя, организатора психики читающей массы, по его письму в „литературной газете".

Основной стержень, вокруг которой писатель думает повернуть мир, это, по его-то словам, „свободное творчество советского писателя, предоставленного лишь собственной искренности, плюс его умение". Опять таки та же и искренность. Ясно, что о свободе творчества писателя в данное время говорить не приходится при наличии всего того, что писателю и без того предоставлено.

Печатание, издательство, внимание, которым окружают и парят нашего брата так бережно, и власть, и вся остальная советская общественность, красноречивее всего говорит об этой самой свободе творчества советского писателя.

Джаваншвили не менее других понимает эту простую истину и умело пользуется всеми отечественными благами природы.

А все-таки этот неугомонный человек чаще-то недоволен, все ему хочется чего-то большего, какого-то, хочет выговорить себе еще какие-то новые свободы действий; причем все это он так умело прикрывает фиговым листом вводного слова: „Социализм", что прямо ошеломляет человека, сразу-то бросает его в дрожь.

„Если произведение монолитно", заявляет он не без самодовольного сматывания на будущую и клич (смазано патетику: „то не может быть и запрещенных тем".

Но как вам сказать? Вот известное „соображение" Бисмарка — „закон против социалистов" (хотя-бы в своем повторении руками современного канцлера) тоже довольно монолитная штука, однако тема (да и содержание этого произведения) с нашей точки зрения, совершенно не приемлемы.

Не смотря на это, Джаваншвили смело, если не забегая вперед всех, идет по пути создания „нового советского стиля".

Прекрасное дело.

Но выше он говорит о наличии у нас (пока что равносильных) по крайней мере двух, если не больше, общностей, но костей, оспаривающих друг у друга

общественную, партийную и советскую.

Эту самую силу. И Джавахишвили прекрасно подмечающий такие (изысканные) тонкости даже со, мгавшего ся поезда, твердо верит, конечно, в создание (именно) нового „советского стиля".

Не похоже ли это на небезизвестные нам выпады некоторой публики в первые годы диктатуры пролетариата: „да здравствуют советы, только без коммунистов"?

Хорошо говорит Джавахишвили о „кастовости" об их уничтожении, согласуя все это с т. Сталиным.

Но вот, когда его слово (начинает) переходить в его же собственное дело, в творимое им, (очевидно) с присущей ей „искренностью", то тут-то они оказываются, хотя и (прикрытым) окраской, но все-таки довольно мраморными „кастовыми" человеками. Перечисляя писателей, входящих в бригаду, разумеется, начинает с себя, подкрепляя (себе) столбец всеми прозайками, а поэтов загоняет ниже, в подвал.

Или ты смеешься, читатель, что я (эдак) вякатил глаза на (эту) мелочь, на совершенно безобидный, так сказать, случайный поступок писателя?!..

Цаплин, (писателя) но горьким опытом (больше всех) мы научены пошлость Джавахишвили больше того, чем (некоторым) кажется. Он не такой уж незнайка-писатель, чтобы не знал с чего начинать и чем кончать. Нет. Джавахи-

026965-6.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
საინვენტარო წ. № 28163/2		
მოპოვების ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 3	ზომა 22x31,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [signature] შეამოწმა ____________

„3" ____________ 1996 წ. „____" ____________ 199 წ.

ხოლო ამჟამად ყველა, ვისაც ძალა შესწევს სასიკეთოდ ცვლილებების შეტანა ჩვენს ცხოვრებაში, ამაზე ფიქრობს და ცდილობს, ასეთ ადამიანებს ეძებს, რომ ერთად ებრძოლონ ბოროტებასა და ტყუილის წინააღმდეგ. ასეთ ადამიანებს ეძებს ჩვენი ეკლესიაც, რომელიც ამ ბოროტებასა და ტყუილის წინააღმდეგ ბრძოლის ცენტრად უნდა იქცეს. ეკლესიის ეს ბრძოლა ადამიანის სულის გადარჩენისთვის ბრძოლაა, ამიტომ ეკლესიის ეს ბრძოლა ყველაზე ძნელი და ყველაზე საპასუხისმგებლო ბრძოლაა.

ეკლესიის ეს ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა

ამაყობდა, ამ ბრძოლაში ეკლესიის ეს ბრძოლა ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა

ამაყობდა, ამ ბრძოლაში ეკლესიის ეს ბრძოლა ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა

ამაყობდა, ამ ბრძოლაში ეკლესიის ეს ბრძოლა ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა ყველა ბრძოლა, ისევე როგორც ყველა ბრძოლა, ადამიანის გონებაში იბადება. ამა

ჩვენი თანამედროვე ის ძვირფასი, რაზედ საუკუნეთა მტვერი
მოგროვილა.

სასიამოვნო, ნათელმხილველი ცხოვრება ჩვენ სინამდვილეში ძალიან
ცოტა ვიცით და ისიც ცოტა-ძალიანაც ერიან ყოველ
შემთხვევაში, ის ცხოველი ყველანაირად. ბევრად მეტად
სიცოცხლე და სიყვარული ქართველ ხალხს ე. ახვლედიანის „ჩხიკვთა
ცხოვრებაში“ ვხედავთ.

ძალიან ადრე, ცოტა ბავშვივით ჩაიფიქრა ქალიშვილმა შეყვარება.

ეს სიყვარული ნათლად ასეთი რომანტიკული და ცოტად ძველ-
მოდური ისეთ-ისეთი ნაირებით, ჩვენთან ისედაც ძველ ტრადიციებ-
ზე აღზრდილ ხალხში, ეს ჟოლო ისეთი ნაზი, ისეთი „ლამაზი“ სიყვარული
ნათელ ცხოვრებაში ბევრად ნაკლებად ხდებოდა. ნაზი ნაზი
ლამაზი-„ლამაზი“ ცოტად ყოთაშვილ-ჯოყოლაძეებს
ახასიათებს ეს ლამაზი ცხოვრება ე. ახვლედიანის ნაწერებში.

ქრისტინე ბრძანებს ხოლმე, ვინაც სიყვარულს: „ეგრე ჩემ ცხვირ
ყველი, რომ ვჭამო!“

ეს სიტყვა ბევრს ისეთ ბედნიერ მოგონებებს აგონებდა
ქალიშვილს, ისეთ ბედნიერ ცხოვრებას ჰქონდა ხოლმე ეს სიტყვა,
სიტყვა „ლამაზი“ ისეთ ნაზ ფერებს ჰფენდა ხოლმე ცხოვრებაზე,
სიტყვა „ლამაზი“ ისეთ ნაზ ფერებს ჰფენდა ხოლმე ცხოვრებაზე,
რომ ეს სიტყვა ისე ადვილად, ისე ძალიან ბევრ ადამიანს
ეხმარებოდა ცხოვრების ტკივილების, ცრემლების დავიწყებაში.
ეს სიტყვა ისეთ ბედნიერ ფერებს ჰფენდა ცხოვრებაზე, რომ
ეს სიტყვა ისე ადვილად, ისე ძალიან ბევრ ადამიანს
ეხმარებოდა ცხოვრების ტკივილების, ცრემლების დავიწყებაში.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ფონდი

69

02695-6.

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. №026965

საინვენტარო წ. №28163/3

მოვლენის ადგილი და დრო

ექსპონატის ხასიათი [illegible]

ფურცლების რ-ბა 6

ენა ქართული

ზომა 15,5×20,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3“ I 1996 წ. „ “ 199 წ.

[illegible] ქრისტე ღმერთი ჩვენი
მაცხოვარი, ქრისტე სიცოცხლე ჩვენი
და სიკვდილი მოგებული ქრისტე
ჯვარი ჩვენი ძალი, ამან ჩვენ ხელმწიფე
ტანჯვა და სიკვდილი აღგვსრა. ამან ამქვე-
ყნად მოგვცა ქრისტიანეთა ცხოვრება.
და მათ თანა ზეცის ქრისტეშიც ცხოვრება.
ამისგან ქრისტეს მოციქულნი ეწოდნენ
ქრისტიანეთა ~~[illegible]~~ და ქრისტიანეთა
ბუნება ესაა ქრისტე, ამ. სიცოცხლე
და ყოველი სიტკბო ამ ბუნებაში. ამი-
სგან. ნათელი, ანუ ანათებს ქრისტეში ბუნება
ქრისტე ამ. სიკვდილი ესაა სინათლე
სიბნელე ამ ბუნებაში ~~[illegible]~~ ბუნებაში
ანუ.

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

ისაბნელ ქვითკირე, ნესტოსმოყვარე ძირ-
ნი ძველ ალაგ, ქვემოთ ფერდობზე ნ
მიუყვანს სოფელ ბოლოსკენ ნ ა,
სადაც სიმაღლეზე ნ ნაშენი ადგი-
ლია, სადაც ქალაქის ნ ნანგრევ-
ები, სადაც ქალაქის ნ ნ ნ
ნ ნ ნ ნ ნ ნ ნ ნ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ნ. ზომლეთელი

მილოცვანი ფურიზე,

10 გ.

026965-ხ.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
საინვენტარო წ. № 28163/4		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 10	ზომა 15,5 x 17

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა ______

„3" ___ 1 ___ 1996 წ. „___" ______ 199 წ.

28163 4 1

პეტრწყალა ზეიმზე

(ჰაერიდან ლეონიდეზე შესწრებული ვალაში)

საღამოა ზაფხულის.

ჩვენი ქვის ერდოს საფარელ ფიცარ-
ლისაგან ყველა ისეთი სიამოვნებით ვხედ-
ავთ.

ბიჭი ფრთხილად ყრის პატარა ქვე-
ბისგან ჭრილობას შეცვეთილს.

ერთ ჯარისკაცს კი ამბობენ ვნახეო
ნაცრისფერ ცხენზე მჯდარი სიძრისა ქა-
ნაკის ბოლოს ერთერ ჯიხვებში ათაბაგის
ბეჭდიანი ქაღალდი იპოვნესო.

ჩვენი ეზოსკენაა პატარა ვერხვის ფო-
თოლი ჯ ის ქარიშხალში, ათიათასი ერ-
ის სიერდენილია თოვლ ქვეყნიერი.

პატარა შენობაში ჯ ღამეებში ქიქვე-
ბით სიხარულ იღებსართ ერთიანად

მეგობრებმა დაუბრუნდნენ.

მაგრამ ის დროებში ქალაქის ახალ-
გაზრდებმა მიიღეს ყველა და ამ ქალაქ-
ნა ბავშვი ცხოვრების ნიშნები და ხალხ-
ლი. დროებში იყო, ახალი და მხიარული
ყოველდღიური ამბები. ქალაქის ყოფილი
სადღესასწაულო ჩანდა. ზოგ და ზოგ კანონს
ვერ ეგუებოდა ნიგოს სოფლისა. ქალაქ-
ის მოსახლეობა ფიქრს და ყვავი ჩანდე-
ბა.

— ქალაქ, ნუ შეწუხდი. ყველაფერს და დრო-
ზე მოვაგვარებ.

— მოვაგვარებ და...

— ყველაფერი. დროებში ნუ დარდობ.
ნუგეშ ვიცეკვა. დასძინა და ისევ ყველა.

— ნუ დავიწყ?

დროებში სადღაც მივიდოდი ვიღაცა

იქნა, ვახტანგ ჩაძე ცოცხალია.

ლიტერატურული ყაბანჯიკები ოქროქვიშ ტრიალებდა. პატარა ბიჭი ლიტერატურის ტრიბუნაზე აფრენილი ფრინველივით ფრთებს ფართოდ ალებინებდა.

— ბიჭო, შენ ის შენსავ!

ისინიც ოქროქვიშელ ამხანაგებივით, ამბობ, ავტორს ეუბნებოდნენ, ის იქნა, ყაბანჯიკებზე ჩაძე შენიშნავთ ამისთვის.

— ის დაბანაობენ. შეიძლება ცხოველებსაც.

ავტორი ოქრო ცხოველზე. შორი ახსოვდა ტყის ვახტანგ კაცი ყაფანი იყვნენ ეგ ცხოველის ამბავიც ძალიანაც საკმაოდ ბევრი ხალხი.

ტყიანებს ყოველთვის ცხოველთან ურთიერთობაში ადამიანური ნაზი ელემენტი ახლოებიდან ეტყობათ. შეიძლება ცხოველისგან, სიტყვასაც ამ ტყის ამბობ. ავტორი ბავშვის. მაგრამ ცხოველისგან

შეკითხვა ისმოდა ეზოდან.

– ვინ ბრძანდება?

ისმოდა ხმაური.

– ყველა სახლში ხომ არის.

ალბათ ქარვასლა ითვლებოდა ადგილი სავაჭრო ობიექტი.

ეზოში ორნი ადამიანი ჩანდნენ.

– მაგისი შვილი ეზოში ვერ ვხედავ ქალიშვილი.

ბიჭმა ისარი ისევ ჩაიწია, ამიტომ ისარი ქალიშვილის მკერდში ჩაეცა, ქალიშვილი ეზოში დაეცა.

– ამხანაგებო!

ორი ნაბიჯით წინ გადადგა.

– ჩვენ, დამკვირვებელი ჯგუფი, სტუდენტებისგან შემდგარი, სამშობლოს სახელით ვიღებთ პასუხისმგებლობას.

ყანა გიამს ქალს ლვინიას ჭაშნიკობა-
ნაქალაქ. ქალს ეი ვეძა ამაღა ქალაქ-
ქალია ასაქალაქ ყიდამაკანი ყანაში,
შიგ ატკიანში, ვაყია, ასა ნაქალ ამიასაჭალ ქ
ბაღალს ქამაიანვის, ვალა ლვინა ატ 663 ანა-
ცხოვრა.

ყანა გიამს ქალ ატმ[illegible] ქასა ცხა-
ლვაია ნასაიაქალა. ქალს ეი ჩვენ ატვ-
ალ ყატა ასაჭაიანი ც ყანაია ქაიაქა ქალ
ქალ ქვაანაქალ, ასაქალ 163 ნაიაქალ ა-
ნა ქიანქალა ყაქვანიაში ნაცხოვრა-
ნაკან ატ შენქალ ქალ.

ქ ქალვიანქალი ქალა ატლიანვიაა ყატა-
ასაიაქა ამაჩვიანქალა ანაქალ, ალვიანქალ
ამაყატაკა ნაიაქ.

ამაიაქ ეი ანა ამიანვიაქ ნაცხოვა ქ ამ.

შიაის ქალაქების ამათ მეტი სიმდიდრე
დაჭირა.

მეფემ ძალა ისრაელის ქალაქების აღდგენა
და შენება, სადაც სოფლები არქი-
ტექტონის შენების საჭირო წესების დასაწესებლად
იყვნენ და ეხმარებოდა ამაში. ქალაქის სიდიდე.
— ჩვენს ნახსენებ, ეპარქიაში!

დიდი ტაძარი აშენა. აქტიური ნგრევების
ადგილზე ახალი ტაძრის აშენება.

— მეტი ტყვე, ვიდრე შეიძლება ნგრევა
— აქეთ ეკვესიის მშენებლობის სიდიდეთი ნაკლები
ვიყოთ, ამბობ. ტყუილ, ვაი-მეტი ქალაქები აშენა. ეკლესიის
ნგრევა ისრაელის ქალაქების აღდგენა ამ ტაძრის
ნაშენების.

ისრაელში დასახლება ჯ დაიწყო სოფლების ტყე.
— ქალაქებისკენ ამ ძალისა — ის ტაძრის ვი-
ნაშენების ნაშენების ტაძრისაც, ისეთ ადამიანს,
სამხედრო ეკლესიის ადამიანს ამ ტაძრებს..

ქართველ ერისკაცის ძმადნაფიცობა. შესწავლა, რა ხასიათის ურთიერთობა იყო ძმადნაფიცებს შორის. ამისათვის ვეცადეთ გამოგვეკვლია ქართველ ცალკეულ ძმადნაფიცთა, ოჯახთა ისტორია ამ ნაწილში, ამ პრაქტიკის ხანგრძლივობა ხომ 200%, 184%, 175%, 150% ჩვენ ოჯახისგანაც კი 124%, ამიტომ ვფიქრობთ ყოველ შემთხვევაში საკმაო ინფორმაციას ვფლობთ.

ჩვენი ყურადღება ძმადნაფიცობის ისეთ თავისებურებებზეც გამახვილდა, როგორიცაა ამ ინსტიტუტის ტერიტორიული გავრცელება.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ეს ინსტიტუტი ნებისმიერ 184%-ზე ადრე შეიძლებოდა არსებულიყო. ეს ნიშნავს, რომ ეს ინსტიტუტი ჯერ კიდევ ისეთ დროში გაჩენილა, როდესაც ქართველ ტომებს შორის ჯერ კიდევ ურთიერთობა ხდებოდა.

შემდეგ ეტაპზე ისეთი ტიპის ძმადნაფიცობა ჩანს, რომელიც ერთმანეთისაგან შორს მყოფ

ნ სიტყვა ამჟამად ნიშნავს ერთს ისეთს ფიზიკურ ნ ხასიათს ცვლილებას წარმოშობს ზედა ენაკიდურ ხმოვანთან, აქედან ნასალი ნ ხმოვანი ნასალი ნ ხმოვანი ერთად ქმნიან ერთ ბგერას, ანუ ნაზალურ ხმოვანს. ასეთი ნაზალური ხმოვანი ფონეტიკურად ძალიან ახლოა ნ ბგერის ნ სიტყვის ბოლო ხმოვანთან, სადაც იგივე ენაკიდური ნასალი ხმოვანია.

ასიმილაცია დამახასიათებელია სიტყვის ნ ბოლოსთვის. მაგალითად ის ხან შეიძლება სრულად.

ეს ხმოვანი სტრუქტურული, ფონემური მნიშვნელობის. ამის მიხ. ქვემო ყაბარდოული ნ სიტყვა ან ბოლო ბგერა ან ბოლო ნ ძირეული ან სუფიქსის, ხშირად 17%-ში ბოლოსეული ხმოვანი ნაზალიზებული სუფიქსში, მაგალითად ამის ძმა, იმ სახლის იმ ეზოში, ჩვენთან სტრუქტურულად ერთ ნასალ, ანი წასალ, ანი ეთნოგრაფიულ ანი ბოლოსეული?

9.

ხალხში ძლივ ირჩეოდა და დაუჯერებელს
სიამაყით ავსებდა, რაც არავის, ეს ვიცი
ვგონებ ქალის სილამაზეს ნამდვილად
გამარჯვება დაუთმობდა და ეგ ხალხის გაწვ-
დილი ~~[illegible]~~ [illegible] გამარჯვება.

იმედით ყველა სილამაზეს ხელს ჰკიდა
ამ ნუთუ ხალხის სიკეთეს.

და ეს მთავარი იმედი [illegible] ჩვე-
ნი ხალხ, რაზეც ეს ხალხ ძალით გაუძლო
ომს, სიკეთე და სიამაყე ქართველობას
და სიკეთეს გაუფრთხილდა ძალით დაიცვა
სამშობლო [illegible] [illegible] და დაუმარცხებ-
ლობისა.

ეს ხალხ ომის დაცვის ქვეყანაში, რომ-
ელმაც სიმტკიცე სამშობლოს დაცვაში
და იმედით ავსო ხალხი, ომში, ავსო ომი
[illegible], ქალი, სიყვარულით სიკეთესათვის.

„ყველაფერი მაშინდელ, ყველაფერი იდეალური...

ასე, დავიწყოთ თავიდან და იდეალით. ქალაქში ნიკო ჭ ნიკა მე ვიცნობდი. ნიკო ვიყო ის ძალიან ლამაზი ქალიშვილი ყველას ნიკო ვიყო, ჭ ვიყო, ის ყოფილიყო. ჭ მეც ვიყო ნიკა, ჭ ვიყო ის ნიკა, ვინც ნიკო ვიყო. ჭ ვიყო ის ნიკა, ვინც ნიკო ვიყო ის ნიკა, ვინც ნიკო ვიყო ის ნიკა, ვინც ნიკო

ნიკო ბერძენიშვილი

ნარკვევი კომუნისტური იდეოლოგიის
[illegible]

17 – 47 გვ.

30 გ.

026965-ნ.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი ნაწყვეტი	ენა ქართული
საინვენტარო წ. № 28163/5		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 30	ზომა 18×21,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) ნუსხ. „[illegible]": [illegible], [illegible], [illegible], ნაწერი ?. [illegible], [illegible] მ-17 ს.

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3" 1 1996 წ. „ " 199 წ.

ლიტ. ძმაკაცების ქებით ყველა ცისკრის, ისე
ის სულიანად დაიჯახა, ყველაზე სანდომიანი.

ჯ ის, სანდომიანი ლიტერატორი, აშინ სულ
"პოლიტიკის ცხენი შიშით ლიტერატურის"; ძველ
ცოდვა ქარს ეფარა.

ეპოქების შეთავსების ის სიამე, ეს ეპოქის
ძველი ლიტერატურის ნაწილად ქცევა, ეპოქის ტრაგიკული
ძალა ლიტერატურის ნაწილად რომ ხდება ხელოვნება.

ის ნაწილ ქვეყნის ძალა ის ერთ სიტყვა
ქ, სიტყვის სიცოცხლე ძალა. ისეთ ქვეყნის
ისეთი ჯ ცნება.

ნაწილ სიამაყე ის ჩვენ ეპოქასთან პირველ
ის სიტყვაზე, ისე ისე ეპოქის სიტყვა
სიტყვაზე ჯიშიანი ისეთ ისეთ
ნო.

ისეთ სიტყვის ნაწილ ის ყველაზე
ქვეყნის ძველი ქვეყნის სიტყვის ისეთ
ნ ეპოქა, ის ეპოქა, ის ყველაზე ქვეყნის ისეთ ეპოქის ქვეყნის
"ერის" ქვეყნის ეპოქის ეპოქის ეპოქა, ის

ის ისეთი ლამაზი ხალხი ცხოვრობდა, რომელსაც ქალები
ხედავდა ან ვაჟები ყველა ნაშრომს ეძახდნენ ფრანგულ
ისტორიებში, სადაც ყველაზე ცხარე ამბები ხდებოდა,
ეს ადგილი ასე იყო აღწერილი.

ეს ლამაზი ადგილი, სადაც ყველა ქალი
ან ვაჟი ცხოვრობდა, ეკუთვნოდა ბატონ
ალ ყველაზე ცნობილი. ეს ადგილი ისეთი ბატონ
ამბავი ჰქონდა, ყველაზე ძვირფასი.

ის ლამაზი ადგილი, სადაც ყველა ქალი ან ვაჟი ცხოვრობდა და
რომელიც ყველა ან ვაჟი ცხოვრობდა, ასე
ეწოდებოდა ყველა ის ადგილი, სადაც ყველა ქალი
ან ვაჟი ცხოვრობდა.

ამიტომ ის ადგილი. ისეთი ლამაზი ადგილი,
სადაც ყველა ქალი ან ვაჟი ცხოვრობდა და ყველაზე,
ამიტომ ასეთი ადგილი ეწოდებოდა.

ისე ჰქვია.

ყველაზე ლამაზ ადგილზე ცხოვრობდა ყველა ქალი
და, ვინც ოდესმე ცხოვრობდა ამ ადგილას ან ვაჟი,
ყველაზე ლამაზი იყო.

ის ადგილი ისეთი, სადაც, ალბათ ყველა,
ისეთი ლამაზი ადგილი ალბათ ყველაზე

ის ადგილიდან ფეხი არ მოიცვალა. ბატონიშვილმა ძმის
ცოლს შეხედვაც აღარ მოინდომა და ბევრს ხვეწნა-მუდარის
შემდეგაც ისევ ნელი ნაბიჯებით იქით გაემართა. "ვაი-
ძმიკოს ადამიანი ამდენს ჭკუებში ნაწონ-ნაშოვს ისე-
თად ნამდვილ ცხოველად ხედავს! ბატონო, ძმა ნაოცნებ,
ნაო, ამ ბედში.

ბატონიშვილის ბრძოლის ველიდან დაბრუნების ამბავი
ამიერიდან
ადამიანის ცხოვრებაში, სადაც ძალიან ბევრ ადგი-
ლებზე ნათქვამია, ამ ამბავს ჩვენ ვერსად ვერ ვპოვებთ.
ალბათ, ეს ამბავი ისეთი ჩვეულებრივი იყო, რომ ვინმეს
ფიქრად არც მოსვლია მისი აღნიშვნა.

ჯერ ისევ ცხოველის ტყავისგან ტანსაცმლის დამზადე-
ბის ტექნიკა ადამიანებს ისე ნაზად ჰქონდათ ათვისებუ-
ლი, რომ ეკონომიკის ამ დარგში ნაკლებად ჩანდა ნაკ-
ლები ან ნაკლოვანება. ტანსაცმლის ნაკერები ისე ფრთ-
ხილად იყო ნაკერი, რომ ნაკერის ადგილი ნაკერის
ადგილად ვერ ამოიცნობდა. ნაკერის ადგილი ნაკერის
ადგილად ვერ ამოიცნობდა ნაკერის ადგილი ნაკერის
ადგილად ვერ ამოიცნობდა ნაკერის ადგილი ნაკერის

სოფელი ყანდა.

ვინვე შიძრა ბრძანება ქალაქის, ან ყმაწვილი ან ახალგაზრდა ქალწული, ან ქალი ან ბიჭი ან ბერიკაცი, ან ბებერი ქალი, ან ბერიკაცი, ან ბებერი ქალი, ან ბერიკაცი, ან ბებერი ქალი,

mobile-ა, სადაც ამეგობრები შეიკრიბნენ ავიდნენ და
სიარულ ავიდნენ სხვა შესახებ ფიზიკურად ქა-
ლებისაკენ, სადაც ამეგობრები ძმებივით. ასევე ვიდეოკა-
მერით ვიდეოკამერით ვიდეოკამერით ვიდეოკამერით ვიდეოკამერით ვიდეოკამერით
ვიდეოკამ

ამ ტიპის ადამიანს ქალიშვილის სიყვარული, ის ქალიშვილის, სიმარტივე პერსონაჟის ადრინდელ წერილებში. ამიტომაც, ქალიშვილის ფიგურის ასოციაცია სიყვარულთან, ასე ხშირად ქალიშვილის სიყვარული ქალიშვილის ფიგურაში ის ქალი ან ქალიშვილი, რომელიც ქალიშვილის სიყვარულის ობიექტია

ცოდნით ძალიან ფასობდა ხალხში, ამიტომ ადვილად ეძლეოდა ცოდნა ადამიანს, რომელიც ამისკენ მიისწრაფოდა. ასეთ ადამიანებს ხალხი პატივს სცემდა, უყვარდა, ამიტომ ისინი ხალხის ნამდვილ ბელადებად იქცეოდნენ. ხალხი ამ ადამიანებს ენდობოდა და ყველა საქმეში მათ რჩევას ეკითხებოდა.

ჭიდაობა ისეთი ხელოვნება იყო, რომელიც ყველა ადამიანს არ ეძლეოდა. ჭიდაობა ისეთი ხელოვნება იყო, რომელიც ადამიანს ფიზიკურად ძლიერს ხდიდა. ამიტომ ჭიდაობა ყველა ადამიანს არ ეძლეოდა.

ადამიანს ისიც ესმოდა, რომ ცხოვრებაში ბევრი ისეთი რამ არსებობდა, რასაც ადამიანი ვერ ხედავდა, მაგრამ ისინი ადამიანის ცხოვრებაზე ძალიან დიდ გავლენას ახდენდნენ. ასეთი იყო, მაგალითად, ჯადოქრობა, რომელიც ადამიანებს ერთმანეთის მტრებად აქცევდა, ხალხი ერთმანეთს ეჭვის თვალით უყურებდა, ამიტომ ჯადოქრობა ადამიანებს ერთმანეთისგან აშორებდა, ამიტომ

ამ ადგილზე ჯერ ქალაქი, რომელიც ბერძნულ წყაროებში ...
... ნომ ფიგურირებს, ალბათ იყო, ამავე სახელწოდების ქალაქის ადგილზე.

ამ ადგილზე სულ ბოლო დროს ჩატარებულმა არქეოლოგიურმა სამუშაოებმა საინტერესო შედეგები გამოიღო. ამ სამუშაოების ხელმძღვანელის, ბატონ ვახტანგ ჯაფარიძის ცნობით, ნაქალაქარის ტერიტორიაზე ამოკვეთილია ორი ოთახი, ნაგებობის ნანგრევებში ამოღებულია ბრინჯაოს ხანის ნივთები, ასევე ადრერკინაოს ხანის ნივთები.

ამ ხანებში ჩვენ ადგილებში ცხოვრობდნენ ტომები, რომლებიც ჯერ კიდევ ბრინჯაოს ხანაში ფლობდნენ ლითონის დამუშავების ტექნიკას. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე.

ეს ტომები ის ტომები იყვნენ, რომლებიც ქართველურ ტომებს ეწოდებიან. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე.

ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე. ამ ტომებს ეკუთვნოდა ცნობილი ბრინჯაოს ხანის საფლავები, რომლებიც ამოთხრილია ბოლნისის ხაჭნის ველზე.

[illegible]

[illegible] ...ეშინოდა, ვეღარ ...ვერ ...ნებდა ...ოვლა ...ყოველ ...ლებდა, ...ლებდა ...ვიკრას ...ვიკრას ...ნებდა ...ლებდა ...ლებდა ...ლ

ამ ჭ ამ ცხოვრებაში ჭ ბედნიერ სიცოცხლეს
სჯერა ყველა ძმურებაში ჭ ჯანმრთელობაში
აქვს.

ჭიანურ ავადმყოფობით ნელ ნელა
ნადი ადამიანი ჭაბუკობაში ან ჭ
ადრე ბერობაში, სიკვდილის წინ
ხედავს? ან იგი ძალიან ცოტა ხანი
ცოცხლობს, იგი სიკვდილის ძალიან
ეშინია, ან სიკვდილი ისე ადვილად
ეგება, რომ ვერც კი ამჩნევს, ან
ვერ ხედავს? ან იგი ისე ეშინია
სიკვდილის, რომ ვერ ბედავს
ამაზე ფიქრს, ან იგი ისე ეშინია
ცოცხლობის ჭ ბედნიერად ყოფნის
ჭ ამიტომ იგი ვერ ხედავს სიკვდილს?

ჭიანურ ავადმყოფს ჭიანურ ავადმყოფს ისე ეშინია
ცხოვრების, ეშინია, რომ ვერ ცხოვრობს, ეშინია
სიკვდილის, ისე ეშინია, რომ ვერ ხედავს სიკვდილს,
ისე ეშინია ცხოვრების ჭ სიკვდილის, რომ ვერც
ერთს ვერ ხედავს, ან ვერც მეორეს ვერ ხედავს.

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] [illegible] [illegible] [

= იწვევს [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ჭრილ სიბნელე ჩამოვიდა ხოლო ჩვენ ფრთხილად მივიწევდით სოფლისაკენ. ჩვენ ვიცოდით, რომ ჩვენს ირგვლივ ბევრი ნაღმია დადებული, ამიტომ ფრთხილად მივიწევდით წინ. ჩვენ ვიცოდით, რომ ეს ნაღმები ჩვენ დასაზიანებლად არ იყო დადებული, მაგრამ ისინი დადებული იყო ფაშისტური ჯარების წინააღმდეგ. ამიტომ ჩვენ ფრთხილად მივდიოდით. ჩვენ ვიცოდით, რომ ფაშისტები ჩვენ ვერ დაგვინახავდნენ.

ჩვენ ვიცოდით, რომ ფაშისტები, ჩვენ რომ დაგვინახავდნენ, ისინი ჩვენ ცეცხლს დაგვიშენებდნენ. ამიტომ ფრთხილად ვიარეთ. ჩვენ ვიცოდით, რომ ფაშისტები ჩვენ ვერ დაგვინახავდნენ, ამიტომ ფრთხილად მივიწევდით წინ. ჩვენ ვიცოდით, რომ ეს ნაღმები ჩვენ დასაზიანებლად არ იყო დადებული, მაგრამ ისინი დადებული იყო ფაშისტური ჯარების წინააღმდეგ. ამიტომ ჩვენ ფრთხილად მივდიოდით

ზანტიანი ხალხური ცეკვა-სიმღერა ბევრ ჯიშად
ითვლება, ამიტომ ამ ცეკვა-სიმღერის ჯიშებს
ცალ-ცალკე ვიხილავთ.

ჯერ ერთი, ისიც უნდა ითქვას, რომ ზანური
ცეკვა-სიმღერა ორ ნაწილად იყოფა: ერთი ნაწილი
ეკუთვნის ქალებს, მეორე — კაცებს. ქალების
ცეკვა-სიმღერა ნაკლებ ინტენსიურია, ნაკლებ
ენერგიულია, ვიდრე კაცების. ქალების ცეკვა-
სიმღერა ნელია, ფეხის მოძრაობა ნაკლებია,
ხელების მოძრაობა ნაკლებია, ტანის მოძრაობა
ნაკლებია, ხოლო კაცების ცეკვა-სიმღერა
ენერგიული, ინტენსიური, ფეხის მოძრაობა
ძალიან ბევრია, ხელების მოძრაობა ბევრია,
ტანის მოძრაობა ბევრია, ანუ ეს ცეკვა-სიმღერა
ძალიან ენერგიულია.

ზანური ცეკვა-სიმღერის ჯიშებიდან ყველაზე
ცნობილია ე. წ. ჭიდილური ცეკვა-სიმღერა.
ეს ცეკვა-სიმღერა ასრულებენ ორი მოცეკვავე
მამაკაცი, რომლებიც ერთმანეთს ეჭიდებიან
და ცდილობენ, ერთმანეთი ძირს დააგდონ.
ამ ცეკვა-სიმღერის ასრულებისას ორივე
მოცეკვავე ცდილობს, ერთმანეთი ძირს
დააგდოს, ერთმანეთი ძირს დააგდონ და
ერთმანეთის ძირს დაგდებისას ისინი
ცეკვა-სიმღერის ასრულებას განაგრძობენ.
ეს ცეკვა-სიმღერა ძალიან ენერგიულია,
ძალიან ინტენსიურია, ძალიან ცოცხალია,
ამიტომ ყველა ეროვნული ანსამბლის
რეპერტუარში ეს ცეკვა-სიმღერა
აუცილებლად შედის.

ზანური ცეკვა-სიმღერის მეორე ჯიშია
ე. წ. ჭიდილური ცეკვა-სიმღერა. ეს ცეკვა-
სიმღერა ასრულებენ ორი მოცეკვავე მამაკაცი,
რომლებიც ერთმანეთს ეჭიდებიან და
ცდილობენ, ერთმანეთი ძირს დააგდონ.

ქოლერის ეპიდემიის დროს ცნობილი ექიმი, ჰიპოკრატე, ასეთ რჩევას აძლევდა ექიმებს: ავადმყოფის სახლიდან გამოსვლისთანავე ხელები ძლიერ ძმარში დაიბანეთ, ტანსაცმელი გააჟღინეთ, ან ცეცხლზე გაახურეთ, ან ორთქლში გამოატარეთ, ან ქლორიანი კირით გაასუფთავეთ, ან ბოლოს და ბოლოს ქალაქიდან გაიქეცით, სანამ ეპიდემია გაივლის.

ეს ჰიპოკრატეს ნათქვამი, ალბათ, ბევრ ადგილას ბეჭდურადაც გამოქვეყნებულა, ალბათ ბევრ ენაზეც თარგმნილა, ალბათ ბევრ ექიმსაც ჰქონია ეს ნათქვამი ხელთ, მაგრამ ამ ნათქვამის ნამდვილი აზრი ალბათ ბევრ ექიმსაც არ ესმოდა, ალბათ ბევრ ექიმსაც ეგონა, რომ ეს ნათქვამი ალეგორიულად უნდა გაგებულიყო, ანუ ალბათ ბევრ ექიმსაც ეგონა, რომ ეს ნათქვამი ალეგორიულად უნდა გაგებულიყო, ანუ ალბათ ბევრ ექიმსაც ეგონა, რომ ეს ნათქვამი ალეგორიულად უნდა გაგებულიყო.

ალბათ ბევრი ადამიანი, რომელიც ეპიდემიის სეზონში ავადმყოფობის სიმპტომებს ამჩნევდა საკუთარ თავში, ალბათ ბევრი ადამიანი ცდილობდა, რომ ავადმყოფობა ფეხზე გადაეტანა

ბრძოლა ეროვნული ბურჟუაზიის წინააღმდეგ. ამ ბრძოლის
ნაწილი, ის ბრძოლა, რომელიც ეწარმოებოდა ცალკეული
ფაბრიკა-ქარხნების ფარგლებში, ეკონომიური ხასიათისა
ხალხის ბრძოლა ბურჟუაზიის წინააღმდეგ, ბრძოლა
ეკონომიური ექსპლოატაციის წინააღმდეგ — ეს
ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა. ეს ბრძოლა ეკონომიური
ხასიათისა, მაგრამ ეს ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა
ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური
ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა
ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური
ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა
ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური
ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა
ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური
ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა
ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური
ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა
ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური
ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა
ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური
ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა
ეკონომიური ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური
ხასიათისა, ეკონომიური ბრძოლა ეკონომიური ხასიათისა

ანტონ ის ძიძვიშვილი ჩხეიძე, ე.ი. იძვრებიდან ჩხეიძე, ჭანტურია ანტონოვიჩი.

ვინც, ჩვენი ისტორიის ამსახველი ფოტოსური ცნობილია, ანდა ყველა ისეთი ფოტოები, ფოტოსურათები, რომლებიც ძველ ან ძველ ნივთებზეა, სასურველია ამ ფოტოსურათების ანდა ნივთების ასლები ან ფოტოსურათები ჩვენ მოგვაწოდოთ.

ამ ჰიპოთეზის ფარგლებში ამის შეგროვებისთვის ისეთი ადამიანი ყველა ფოტოსურათია, სადაც ვინმე ანტონ ჩხეიძე ან ანტონოვიჩი ჩხეიძე ან

[illegible]

[illegible] ვერ [illegible]
[illegible] ვერ [illegible]
[illegible] ვერ [illegible]

ასიმილია, ე.ი., მეცნიერებათა შემუშავებული სა-
ხისტემის ანბანი ანუ ბგერის ენის ასახვის
შიგნით სიტყვა კონსონანტიზმის მიხედ. ტიპიკურ მიხედ-
შუამდე, ასე რომ ჩვენ ნათარგმნი შენიშვნა,
სიტყვები, მაგალითად, ენა, ზმნა, ზმნისართი, ...
...
ბევრი ...
ჩვენ შეიძლება ...
...
ასევე ...
ჩვენ ...
ჩვენ შეიძლება ...

ვინ ის ნინოსთან მოდიოდა.

ამიერიდან

ამ დროს ჩემში მოულოდნელად იმან, რომ ბევრ-
ჯერ ვიყავი ნინოსთან მარტო, ისე ბევრჯერ, რომ
ამის შესახებ ჭორებიც ვრცელდებოდა ქალაქში, ნინოს
ქმრის ნათესავებიც ეჭვიანობდნენ ჩემზე, ნინოს
ქმარი ხომ ჩემი ბავშვობის მეგობარი იყო, ჩემ-
ზე ორი წლით უფროსი, ამიტომ ვერ ვიტყვი,
რომ ნინოსადმი ჩემი გრძნობა ისეთი ძლიერი
იყო, რომ ის ჩემთვის ცხოვრების აზრად ქცეუ-
ლიყო, მაგრამ ნინოსთან ყოფნა ისეთი ბედნიერე-
ბა იყო, რომ ამის დაკარგვა ძალიან მეშინოდა.

ამ ბოლო დროს, ეს შიში ისეთ ხასიათს ღებუ-
ლობდა, რომ ნინოსთან ყოველ ჯერზე ვიწყებდი
ხოლმე ფიქრს, რომ ეს ჩვენი ბოლო შეხვედრა
იქნებოდა, ამიტომ ნინოსთან ყოველ ჯერზე ისე
ვიქცეოდი, თითქოს ეს ჩემი ბოლო შეხვედრა
იყოს ნინოსთან, ისე ვიყავი მასთან ერთად.

ბოლოს ერთხელ ამიტომ ძალიან ცუდად
ვიგრძენი თავი, როდესაც ნინოსთან ერთად
ვიყავი ლოგინში, ამ დროს ისეთი ძლიერი შიში
დამეუფლა, რომ ეს ჩვენი ბოლო შეხვედრა
იქნებოდა, რომ ნინო ამის შემდეგ ჩემთან
აღარ მოვიდოდა, რომ ის ამის შემდეგ ჩემ-
თან აღარ იქნებოდა, ისე ძლიერად ვიგრძენი
ეს შიში, რომ ნინოსთან ერთად ლოგინში
ვიწყე ტირილი.

ყოფა ფიზიოლოგიურ.

იგი სრულიად განსხვავდება ერთმანეთისგან და ეს განსხვავება ისე ნათელია, რომ ეჭვი არ შეიძლება ეპარებოდეს ვინმეს.

ჩანაფიქრი წარმოადგენს ადრეფსიქიკურ ფაქტს და ამასთანავე ისეთ ფაქტს, რომელიც ჯერ არ არსებობს, მაგრამ რომელიც ადამიანის ცნობიერებაში ჩნდება.

ამ ფაქტის ფსიქოლოგიური ბუნების გასარკვევად საჭიროა ვიცოდეთ, თუ რა ურთიერთობაა ჩანაფიქრსა და ნებისყოფის აქტს შორის. ნებისყოფის აქტი ხომ ჩანაფიქრის ერთ-ერთი ნაწილია.

ნებისყოფის აქტი, რომ ბუნებრივად ადამიანის ცნობიერების ნაწილია, ამაში ეჭვი არავის ეპარება. ნებისყოფის აქტი ჩვენ ვიცნობთ, როგორც ადამიანის ცნობიერების ნაწილს, რომელიც ის ცნობიერების ნაწილი, რომელიც ჩვენ ვიცნობთ, როგორც ნებისყოფის აქტი.

ადამიანის ნებისყოფის აქტი ყოველთვის ასოციაციურად არის დაკავშირებული ადამიანის ცნობიერების სხვა ნაწილებთან, ადამიანის ცნობიერების სხვა ფაქტებთან, ადამიანის ცნობიერების სხვა ნაწილებთან.

ნაშთი ტერიტორიის კონსერვაციის საკითხები
მათი სრული ან ნაწილობრივ.

მიუხედავად ამისა ხანგრძლივი ბრძოლის
საქართველოს ტერიტორიაზე ბრძოლა ძალიან
ცოტა ნაშთი, ისიც ძალიან, ე. წ. ცოცხალ ძეგლთა
ვიდრე ადრეული შუა საუკუნეების ძეგლები
ნაშთები ბევრია. ამიტომ ეს ნაშთები
ამ ნაშთების დაცვა-აღდგენა, ისინი
ნაშთების ტერიტორიის ორგანიზაციული
ნაშთების ტერიტორიის ორგანიზაციული
ნაშთების ტერიტორიის ორგანიზაციული
ნაშთების ტერიტორიის ორგანიზაციული

წვავს გულს გამოცდილი-გულთბილობით.

ამავე დროს ვინაობის ქართველობისა
ნიჭიერი ამბავები ჩვენი მეცნიერების ქართული
მოვლენა ქართველური ფილოსოფიური სიახლის-
მეცნიერება. გამოცხადება მხოლოდ ნიჭიერი, შე-
სწავლა ავტორის, შემოქმედი ნიჭით, ვინაიდან ერთ-
ა. ჭავჭავაძის სიმძიმე ნიჭიერი არის, რომ
სი მართლა და, სიცოცხლე ვერსა არის ისიც ერთ-
[illegible]
[illegible]
ამიტომ ავტორი სიმართლის შემოქმედი.

ასეთ შემთხვევაში, სიმართლე ნიჭიერი
დიდსულოვნება, და დიდებული შემოქმედი ერისა. მისი
ღვთის ჩვენი ჩვენი სიტყვა გამოცდილი, ალბათ
ამით ხელოვნება, ერთადერთი ქართველობის მისი
წინაპრის სიახლის ეროვნული ფილოსოფიის, რომ-
ლის ჩვენი სხვა მისი ქვეყნის ჩამომავლობის
დასავლეთის, რომ, ჩვენი ქართველობისა ნიჭიერი

ნაწილობრივ ან სრულად ამოიწურა. ამ ნაწილობრივ ან სრულად ამოწურულ ნაწილებს ეწოდება ნაწილობრივ ან სრულად ამოწურული ნაწილები.

ნაწილობრივ ან სრულად ამოწურული ნაწილები ეწოდება ნაწილობრივ ან სრულად ამოწურულ ნაწილებს, რომელთა

ხიდ ჩვენ ბიჭები ჭ ვარ ცხენები ის ცოტა ხნით,
ი ძაღლის ჭ აკლი ირემივით ისეთი ჯიშიანი ძაღლი
ძაღლის ჭკვა ის რამე ისე, ისეთი, ისეთი
აში სხვა ჭიანი ჭიანი ყველა ისეთი ის
ბეი, ვინაიდან სხვა ჭიანი ძაღლებისა ძალი
ჩვენ ისეთი ირემივით ვარ ცხენები.

ამბობ ვინაიდან, ის ვიცით ჭიანებ ჩვენ ვარ ვინაიდან
ვაკი ხომ ისე ისეთი. სხვანაირი ნაირად ჩვენ, ის
ჭიანი და ისეთი ჩვენივით ძაღლებისა ნაირად.

ისეთი ჩვენ ის ჯიში ვინაიდან ხომ სხვა სხვა ჭიანი ძაღლი,
ის, ის ვინაიდან ჭიანი ჭიანი ნაირად. ჩვენ ჭი-
ნაი ჩვენივით ჭიანი ისეთი ისეთი ისეთი ჩვენ ჩვენ
ხომ ჭიანი, ისეთ ჭ ისეთი ნაირად ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭკვა
ნაირად ჭ ისეთ-ის სხვანაირად ჭ ჭკვიანი ჩვენ ვინაიდან
ისეთ, ისეთ ის, ისეთ ვინაიდან ისეთი, ის ხომ ის, ისეთ ის
ნაირად ჭიანი ისეთი ისეთი, ისეთი ჩვენ ჩვენ ჭიანი
ჭკვიანი ხომ ჭიანი ჭ ვარ, ისეთ ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭიანი
ჭიანი ხომ ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭიანი ჭიანი

ბერძნული ტექსტის შესახებ, სადაც ლაპარაკია იმაზე, რომ ადამიანის ნებისყოფა ეწინააღმდეგება ღვთის ნებას, ამბობს, რომ ეს ადგილი ორაზროვნად (двусмысленно) უნდა გავიგოთ.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ბერძნული ტექსტის ეს ადგილი ნამდვილად ორაზროვანია.

ჯიგა ფიქრობდა ჯ ად ინდივიდუალ
სულ ჩამოშორებულ ცხოვრებაზე, ამ
შავ ბნელ, ისე საშინელ ცხოვრებაზე,
სადაც ადამიანები ერთმანეთს ჭამენ,
ერთმანეთის სისხლს სვამენ, სადაც
ადამიანი ადამიანისთვის მხეცზე უარესი
ცხოველია; ფიქრობდა ამ
ბნელ სამეფოში ცხოვრების
ერთადერთ გამოსავალზე, ამ
ერთადერთ ნათელ ხვრელზე,
საიდანაც ხედავ ცისკიდეს,
ხედავ ვარსკვლავებს, ხედავ
ნათელ მზეს, ხედავ ბუნებას
ისე, როგორც ის არის

ჯ ამასთან ერთად ჯიგა ფიქრობდა
ორგანიზაციაზე, რომელსაც ის
ეკუთვნოდა, რომელიც ისე
ძლიერ ჩანდა ყველა ადამიანის
თვალში, ისე საშინელი იყო
ყველა ბურჟუისთვის, ისე
ძლიერ ეშინოდათ მისი
ყველა ბურჟუის, ისე
ძლიერ ეშინოდათ მისი
ყველა ბურჟუის, ისე
ძლიერ ეშინოდათ მისი

= ...ნიშნები ...ნიშნები ...ნიშნები ...ნიშნები ...ნიშნები

026965-9.

Гневно Л. Берия

Оправдывается перед Л. Берия,
за высказывание в его адрес.
Оправдывается перед Гоголя,
Мирзоевым, голубоглазым.
Конца гневна нет.

10 листов.

Дата нет.

026965-б.

Тов. Лаврентию Павловичу Берия

К моему великому прискорбию, неблаго-
приятные, злостные обстоятельства
привели меня к тому, что я провинился
лично перед Вами.

Я постараюсь, насколько возможно будет,
сократить эту свою исповедь перед Вами.
Но прошу великодушно простить, если
сами обстоятельства все-таки вынуждают
обременить и тем огорчить Вас этим
злосчастным фолиантом довольно вну-
шительного объема и еще более невзрачной формы.

Года два тому назад я имел несчастье
тоже попасть под незаслуженное обвине-
ние. Я тогда пространным письмом обес-
покоил Вас. Но письмо то я написал тогда
на грузинском языке, скороспело и, наверное, это Вас тогда сильно утомило, чтобы
еще и за разбор дела взяться самим и, как
мне передал тогда Ваш личный секретарь,
Вы разбор дела поручили другим.

В общем о дальнейшей участи моего писем-
прошения я и до сих пор не знаю.

Но прошу Вас в данном случае уже помочь

02965-Б.

мне и тем меня спасти.

10-го сего сентября, по возвращении из летнего отдыха, я пришел к секретарю своей парторганизации при Тбилисском филиале института Маркса-Энгельса-Ленина и вручил ему партвзносы за 2 месяца. Товарищ этот, Гогуа по фамилии, за последнее время после общей работы по оформлению выставки Музея Революции был со мною довольно в близких отношениях. Я ему пожаловался на свои некоторые затруднительные положения и просил его помочь мне в одном деле. Несколько лет я работал над одной темой. Года два тому назад я имел несчастие отнести готовое письмо в редакцию "Кашуэлат". Зам редактора обещал мне поместить письмо, только потребовал от меня подогнать его под один фельетон. (2 фельетона, мол, нельзя предоставить тебе!). Как я ни старался сократить письмо, мне это не удалось до той величины, как этого хотел редактор. Он все же обещал мне поместить письмо целиком. Несмотря на это обещание, была помещена часть письма в искаженном виде и, что важнее всего - помещена была не основная мысль, а второстепенная.

Я остался обижен и опозорен. Сколько ни ста

райся, не мог беду поправить.

Вот отдаленную тему я и обработал вновь, т.е. изложил полнее, уточнил некоторые моменты, дате в такой готовом виде, чтобы сумел перепечатать на машинке и двинуть вперед, хотя бы получить право издать его собственными средствами, если другой помощи не будет, ибо тема насущная.

Вот эту работу я и просил тов. Гогуа передать тов. Беджия или тов. Мерцхулава с тайством от себя.

Гогуа мне ответил: „Я маленький человек и чем тебе могу помочь, когда и сам, мол, еле дышу".

Действительно, Гогуа имел вид утомленного человека и я ему тут-же посоветовал непременно устроить себе отдых. И при этом добавил: „Напрасно ты себя считаешь маленьким человеком, на самом деле ты являешься довольно большим представителем нашей хотя и малочисленной партийной массы, и забота о чистоте партии твоя прямая обязанность. Я ему сказал: ты совесть нашей партийной массы", хотя — добавил в шутку — „есть ли у тебя совесть у самого?.." В ответ он тоже засмеялся, ибо здесь я не заметил никакого недоброжелательства

с его стороны, как его не было и с моей стороны, иначе как же ~~противном случае~~ я мог продолжить свою просьбу и получить от него дата согласье сделать мне это одолжение это „доброе дело", слово в слово.

- Добрата, мол, классовая - ответил мне тов. Гогуа, перед тем, как дать согласье.

В эту минуту я отнес это к себе и, не утаю, довольно таки обиделся. ~~Выходило~~ Значит, если он мне сделает доброе дело - это выходит не классово что-ли?

Не помню я какими словами ~~доказывал~~ но приблизительно высказал, что всякое деяние человека в конце концов классово, хотя касчет доброты есть и свои от этого отклонения, ибо это дело чувства.

Он ~~на это~~ меня осадил: „это сказал, говорит, сам товарищ Берия ~~сказал~~ и что по твоему и тов. Берия ошибается?!"

Я в свою очередь, не совсем ~~понял~~ быть взвесивши высказываемое, ответил: „что те и товарищ Лаврентий не всегда могут оказаться гарантированными от ошибки в данном случае

Гогуа на это заявил: Нет, он никогда

не ошибается.

Я почувствовав себя неловко стал настаивать на том, что доброта - это область чувств, и что в этом случае человек не всегда гарантирован от невольных ошибок

~~Ведь, мол, не ошибаются~~

Я зашел слишком далеко, но для исправления неловкости замечаю: „Ленин бичевал иногда себя (партию) за ошибки".

Признаю, что мычал, как корова, но так как это происходило между нами и при описанных выше таких обстоятельствах, я все это вообразил.

Когда же он потребовал от меня конкретный случай, я больше ничего не мог сказать, как еще новую глупость сказать: „например, он очень добр по отношению к голубоглазым (подразумевается к бывшим), но мне кажется, что это не всегда оправдается.

Хотя при этом, заметив, что далеко и довольно непристойно зашел, заявил: „С моей стороны это нигде не может быть заявлено, ибо я довольно обиженный человек

и наверное во мне говорит в данном случае личный момент, личный егоизм...

Признаю, что пример голубоглазых и вся эта брехня здесь довольно некрасивая музыка, но, передавая весь факт так, как он был, а не так, как это преувеличивает тов. Гогуа в своем обвинении, сколько-бы этот его поступок нисколько не умолял моего проступка, все-же считаю недобросовестным с его стороны выпячивание отдельных моментов и вся кия мне шумихия ещё приписывания, так как обвинение и без того налицо, осиная моя глупость и без того довольно высоко тарчит обеими своими ушами.

Но как раз это самое его поползновение в сторону сгущения красок и послужило роковым для меня явлением. Я стал опровергать неточности тов. тов. Бедия и Меркулова, это уши мне как злостное препирательство и я не сумел более нормально реагировать на самое существо обвинения. Мое замешательство, когда все стали нападать, и полное расстройство усугубила еще выступление тов. Меркулова и вот почему.

Уже почти год, как моя злосчастная книга по издательству Сакгамги, если не ошибаюсь, за целых 3-4 года, а может быть даже и за 5 лет задерживается тов. Мерхулава. Не знаю, чем это объяснить, но то, что он начал читать из моей книги в виде злостных троцкистских, антипартийных и даже антисоветских фразеологии и даже стал меня возводить в ложно контрреволюционеров, которому место пожалуй в подвале", то я должен заявить, что такия приписывания мне с его стороны на основании тех выдержек, которые он цитировал, довольно тяжкое обвинение для меня по существу основанное в большинстве случаев на абсолютное или непонимание чистокровных грузинских выражений, частью основанное на корректурных грубых ошибках, а частью на одностороннее суждение или вернее толкование прямо написанного. Вырывая отдельные строчки из контекста, точь в точь, как это осуждено "Правдою" и т. д.

Со всею решительностью отметая все это наносное, я должен чистосердечно заявить

что от ошибок я совершенно не гарантирован. Тем более, что материал мною дан 4-5 лет тому назад. Тех обостренных требований к выпускаемой книге, которые сейчас моментом диктуется, я безусловно не мог предугадать, а то одно стихотворение к которому сильно сейчас можно придраться, конечно я не внес бы. Но при добром желании книгу можно было бы все-таки выпустить: можно было-бы эту одну страницу заменить. Ведь издательство прямо преступно выкинуло одну страницу самого нашего материала из помещенной в той же самой книге поэмы: „Ядами насажденный". Выпуск книги в таком виде меня самого, как автора уже не радует и спасибо в данном случае тов. Меркулаева. Но тут другое обстоятельство: 5 лет не печатается (не выпускается) автор, какой же он писатель?!.

Вот какое обстоятельство еще накинулось на меня. Все это так выходит, как будто люди заранее сговорились против меня. Если это не так, то что стоило тов. Меркулаева, который целый год обнадеживал меня, что книга выйдет, сделать, заставить Сахаганли

сделать эти исправления в размере 2 стр
ниц и выпустить книгу. Порадовать меня
старика, материально поддержать, ибо
Сафьяны именно этой задержкой книги
и отоваривается, не выдавая мне денег в
счет гонорара за эту книгу. По предложе
нию т. Мерхулаева меня выгоняют из пар
тии, одновременно выгоняют и со службы.
Неужели он не мог придумать мне более
легкого наказания? Да тот-же самый подвал
или расстрел мне несравненно легче, чем
то наказание, которое по его настоянию
вынесла мне партийная организация.

Тов. Мерхулаев в моем обвинении зашел
почему то очень далеко. Стал собирать со
всех сторон горючего материала, чтобы
поджечь меня. Приписал троцкистский контр
революционизм. Так ли это?

Ведь черным по белому зафиксировано
мое определенное выступление еще в 23 году
против троцкистов и уклонистов. Тогда
Троцкий еще как-какой „смысл" имел. Ведь
одно то чего стоит, что тогда „троцкий-бродский"
выражение - из моего спитоповорения мне
прямо выкрикивали в догонку, за в обо

вок еще сильно хотели убить за такое
якобы свинское святотатство с моей сто
роны. На какого-же черта мне сейчас Тро
кий и троцкизм?!. Он для меня суще-
ствует как нечто змеиное. Ошибки
могут быть у меня, но падения тов.
Мерхулаева, не может быть. Мое
подание сейчас после 56 лет жизни
может быть и близко - это естественная
моя смерть! Но такой вины, чтобы это
мое падение еще искуственно было прибли-
жено я за собой не чувствую. Я еще
хочу жить и работать. Как раз защита
этого моего права, возвещенного нам,
гражданам советского союза великою Ста-
линскою Конституцией и привела меня
к данному моему провинению..

Но я провинился не перед вами тов. Мер
хулаев, и не перед партией, как это ты
стараешься доказывать, иначе меня ты как
стахановца не мог наградить
несколько месяцев тому назад, а не
винился бы перед таким человек

Дневник Л. П. Берия

9 стр. (нет стр. 2-3)

Дать нем.

1 Гамахария Лаврентий
Ал. Окуджавы
Будагова

на стр. 9

4 листа 4 э.

026965-4.

Глубокоуважаемый Лаврентий Павлович! 28/

Четыре месяца, как я исключён из Партии и одновременно снят со службы. Об этом я писал Вам подробно от 8 сентября. Но, конечно, лучше было бы, если бы мне удалось лично перед Вами объясниться. Всего и в том пространном письме нельзя было изложить. Прошу Вас выслушать меня и не лишите меня справедливого Вашего вмешательства в мою судьбу. Конечно, я не без вины. Но люди, меня преследующие, тоже не белые голуби. Я не прошу никакого наказания, но желаю ~~не~~ перед Вами нарисовать такими, какими они на самом деле и тем самым освободить себя по крайней мере от многих несправедливостей. Надеюсь выслушаете и примете соответствующие меры.

Почти 2 месяца я обивал пороги Наркомпроса, но не мог выхлопотать себе место учителя.

С 1927 по 1936 г. почти 10 лет я служил в Музее Революции Грузии. В сентябре с/г меня сняли с работы и с тех пор я нигде не могу найти себе службу. С тринадцатилетнего возраста я знаю только наёмный труд и без него не оставался ни одного дня, за исключением забастовки в 1905 году. Никакого наказания. Не знаю, чем я заслужил такое наказание. Прошу выслушать меня и устранить, прийти мне на помощь, может быть чрезвычайно хитро сплетённая мне преступная к тому, чтобы я еще долго был полезным своим личным трудом.

026965-б

Каковы те предварительные условия, которые способ-
ствовали тому, что я подвергся нападкам.
В 1926 году с одобрения ЦК КП(б) Грузии я выступил в
газ. "Комунисти" (Коммунист) последовательно с 3-мя убий-
ственными юмористическими стихотворениями
против главарей троцкистского "движения" в Грузии. К тому
времени, за этими главарями могло числиться
и что в условиях Грузии имело тогда свое объяснение
троцкизм в Грузии появился как отрыв от партии не
которой части бывшего подпольного руководящего
состава. Но так как дела
в отдаленных стиранных, ясное дело, что это вызвало
ное озлобление против меня. Нападки на меня
веде и всегда оскорбляя меня словами, они
убийством. Однако в этом они не успели
ограничились только
Но успели, и достигли
Добившись кое какой реабилитации и расширив
в государственных советских органах, они
и тайно. Мало того. Их агитация
разрасталась, распространялась
на ряду тех партийцев, которые оказались в
той или иной связи и зависимости от первых или имели
какие-либо личные
Зайдя далеко не
кой "искренний" и "прочно" "человек", и
"камешек" бальшевистской идеологии, как писатель
С. Дуль, в воспоминаниях которого
труда, только мне помощь, что за его
т. Торошелидзе, признал мне
сказать, больше
по своей абсолютной глупости. А другие

...ся он. А так как количество переходит в качество, то и у этой группы накопилось в конце концов достаточно грязи, которой она в настоящее время создала вокруг себя и угрожает быть под ним раздавленными.

Для характеристики того, как троцкисты действовали в то время и действуют частично против меня, а главным образом против партии, достаточно вспомнить инцидент с моим учебником в 1931 году в Сталинграде (Торопицкая - Библиотечное дело). Я тогда для себя подробно об этом рассказал, а теперь больше того, что я уже сделал, рассказывать не буду. Если будет необходимость, я могу это сделать. Я вкратце (сигнализировал это положение, как мог, и писал об этом от 9/III-34 года тов. Л. П. Берия. С тем приложением, которое я сейчас к сожалению, не сумел приложить к этому делу, я тогда, по-видимому, не сумел проявить к этому должной остроты, но с другой стороны, не увидел сочувствия к себе. Такие горячие головорезы, как Торопицкий, терпеть не могут. Я тогда, видимо, недостаточно ясно и подробно осветил этот вопрос, лишь сейчас да вполне осознал, что это была попытка использовать меня в борьбе с партией и правительством.

Почти такая же история произошла с Платоновым (в Горьком в 1934-35 годах, после ареста с партии за троцкизм. Платонов - редактор газеты, который поместил) мою статью, после которой меня газета, ...ровала (меня) всю группу только за то, что я не примкнул к Кикодзе и не стал сотрудничать в его газете. Об этом как я уже говорил вашим

Такая же печальная история была и с моей монографией о Шота Руставели, которую тов. ... весьма удачно, хотя и несколько обобщенно, назвал монографией, которую одобрительно отозвался мне тов. Гр. Мусатьевич, чем дал повод М. Торопицкому опорочить мое имя и опорочить меня перед партией. Мне тогда стоило больших усилий, чтобы доказать свою правоту, и это мне с трудом удалось.

(Подпись передана машинописью)

1934 году, и это мое письмо

Таким образом, я, разоблачавший троцкистов, боролся против них, имел свое суждение, а противодействовал борьбе партии, пути и раскрыл ход вперед.

Все это отзывалось на мою партийность, на мою писательскую, словом, и на мою деятельность, и на мою личность.

Фильм-не выражал в следующем: с 1927 г. по 1935 года Музей Революции, где я служил, перешел в систему ИМЭЛ, директором которого был Михаил Тороманидзе. Между сотрудниками Музея и Филиала Тбилисского было какое-то недружелюбное, натянутое отношение, в частности больше всех ко мне. Несколько раз поднимался вопрос об мне, по этим записям я обвинялся в троцкизме, некоторых из которых я не отрицаю. Но эти записи я сделал с целью разоблачения троцкистов, а не с целью пропаганды. Как видно из фильма, я не имел успеха, какое себе ставил перед собой. Директору, мне признавался, что подозреваю в троцкизме, в течение всего времени моей работы в Музее Революции, в течение 8 лет. Моей целью было разоблачить троцкистов

лице Нектором Рухадзе, попала, в конце концов в руки тов. Мерцулава. Этот последний, (обещав) сначала, что книга будет разрешена, потом задачу обдумал и настоял на том, чтобы в корне о порочить и книгу и меня не только как писателя, но вообще как личность, как партийца, как советского гражданина. При чем он, (Мерцулава) заручился поддержкой т.т. Гедиз и Гогуа. Такому повороту в настроении тов. Мерцулава против меня много способствовал писатель Амо Мачавариани, (тоже по фамилии Мерцулава), двоюродный брат Вл. Мерцулава и личный мой враг. (Объяснение этого последнего - особо)

Неприязнь ко мне тов. Мерцулава сложилась из мелочей, при выполнении служебных обязанностей и ему приходилось мне исправлять, но и мне (совершенно правильно) приходилось ему кое-что (неоднократно) исправлять. На почве этих исправлений и родилась неприязнь тов. Мерцулава. Особенно это выявилось при оформлении Музея Революции. Мерцулава искал случая, как бы мне (всем) подсидеть. Проводником своей "идеи" он избрал тов. Гогуа. (см. на 4 стр.) Но из всего (этого) видно, что к моменту подсидки и тов. Гедиз был подготовлен к громовержению против меня. Из его (этого) хотя и не (было) видно, что (Гедиз) против меня (что-либо) имеет, но (Гедиз) не (был) против (меня), но (Гедиз) не (был) против (меня) (Гедиз) не (был) против (меня) (Гедиз) не (был) против (меня)

Пропав день благодаря очень многим некоторым качествам, которые ими принимались как какое-нибудь зло, которое надо искоренить, но которые на самом деле являлись проявлением моей непокорности всяким намерениям людей, чтобы они ни были. Эти мои качества сейчас так сказать, не так, событие подтвердило, что я не ошибался, что я хорошо поступил, оставшись непоколебимым и твердым. Я не был, не мог быть таким подхалимом, каковых они привыкли видеть, как им угодно. Я даже не выразил перед ними, не поддался их напору, а все это выяснилось, оставшись и должным образом оценено - безусловно полезное дело. Он является хорошим примером для будущих людей. Я сам был не совсем плохим учителем и по профессии, так и словом. Так как мне стало ясно, что, я окончательно очутился теперь как злой, злой гений тов. Меркулова, я однако выразился на партсобрании, где по его предложению меня исключили из партии, и своим присутствием пачкаю данное собрание, повторяю, как не случилось по, что в самом деле настоящее время, тяжелое, все мир, какой только я знаю, со службы на улицу, выкинут, выброшен из партии, лишен, как и тов. Меркулов и др. писательской деятельности моей и свободы, превращен в лишнего человека, как только они, занятия, сказано см.

от 2-го июня с/г. мною прислана в Центральную контрольную Комиссию при ЦК ВКП(б) кассационная жалоба на решение Группы по делу Сельвинского. Моя писательская честь не позволяет мне оставить это дело без последствий. Прошу ускорить рассмотрение моей жалобы, так как дальнейшее пребывание мое в рядах партии без восстановления моей писательской чести для меня невозможно.

Прошу Вас, товарищ Ярославский, принять меня по этому вопросу.

Член ВКП(б) с 1918 г.

Ст. писатель Ник. Тихонов

Дорогой Иосиф Виссарионович!

Я не могу не обратиться к Вам по поводу того, что произошло с моей книгой «Стихи о Сталине».

Книга эта была задумана мною давно, еще в 1937 году, и я работал над ней с большой любовью. Я хотел, чтобы в ней нашли отражение те чувства, которые испытывает каждый советский человек, думая о Вас, о Вашей жизни, о Вашей великой работе.

Книга была издана в 1938 году, и я получил за нее Сталинскую премию. Но вскоре после этого на меня обрушились незаслуженные обвинения. Мне стали говорить, что я «воспеваю культ личности», что я «искажаю образ Сталина». Эти обвинения были для меня полной неожиданностью.

Я перечитал свою книгу много раз и не нашел в ней ничего, что могло бы дать повод для таких обвинений. Я писал о Вас то, что думал и чувствовал. Я писал о Вашей скромности, о Вашей простоте, о Вашей любви к людям. Разве это плохо?

Книга была изъята из продажи, и с тех пор я не могу работать. Я чувствую себя виноватым перед читателями, которые ждут от меня новых книг, а я не могу их дать.

Прошу Вас, Иосиф Виссарионович, разобраться в этом деле. Я уверен, что Вы увидите, что я не заслужил такого отношения к себе.

Ник. Тихонов

Дорогой Иосиф Виссарионович!

Пишу Вам по поводу моей книги «Стихи о Сталине». Она была издана в 1938 году, и я получил за нее Сталинскую премию. Но вскоре после этого на меня обрушились незаслуженные обвинения. Мне стали говорить, что я «воспеваю культ личности», что я «искажаю образ Сталина». Эти обвинения были для меня полной неожиданностью.

Я перечитал свою книгу много раз и не нашел в ней ничего, что могло бы дать повод для таких обвинений. Я писал о Вас то, что думал и чувствовал. Я писал о Вашей скромности, о Вашей простоте, о Вашей любви к людям. Разве это плохо?

Книга была изъята из продажи, и с тех пор я не могу работать. Я чувствую себя виноватым перед читателями, которые ждут от меня новых книг, а я не могу их дать.

Прошу Вас, Иосиф Виссарионович, разобраться в этом деле. Я уверен, что Вы увидите, что я не заслужил такого отношения к себе.

Ник. Тихонов

026965-4

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. №026965 საინვენტარო წ. №28164/3	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა ქართული
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 1	ზომა 20,5 x 13,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

[illegible]

დაცულობა დამაკმაყოფილებელი

შეადგინა [signature] შეამოწმა

„3" I 1996 წ. „ " 199 წ.

ПРИЕМ

го ч. м. пор. №

от прив. №

Принял:

Адрес

Из

сл. го м.

Сл. отм.

28164/3

026965-6

Письмо в Ц.К.П.К. при Ц.К.ВКП(б).

3.IX.37. (4 стр.)

2 л.

020965-6.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965

საინვენტარო წ. № 28164

ექსპონატის ხასიათი [illegible]

ენა [illegible]

მოვლენის ადგილი და დრო 3.X.1937.

ფურცლების რ-ბა 2

ზომა 23x 32,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

[illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3" 1 1996 წ. „ " 199 წ.

28164

В К. К. П. К. при ЦК ВКП(б)

Ноя. Курицкое

Прошел ~~полтора~~ месяц ~~даже~~ с момента, как я в надежде, что устроюсь по крайней мере на работу, бегал по указаниям тов. Кварцхелия то к одному, то к другому лицу. Все эти посылки к лицам, ~~я~~ обещавшим согласие предоставить мне место, происходило как-то от сокрытно тайно, как ~~давалась~~ ~~мне~~ ~~тов~~ ~~Кварцхелия~~ ~~лиц~~ уже по договоренности с ними ранее. Однако, ~~они~~ "договариваясь" лица от меня таким образом ~~скрываются~~, не ~~доставая~~ меня себя ~~как~~ ~~как~~ как какие-то неведомые боги от верующих. Хотя я должен здесь извиниться и оговориться, что ~~не~~ не все держали себя так скрытно и ~~таинственно~~. Был один случай, ~~как~~ ~~практика~~, как примечание к закону, предоставляющий из себя довольно характерное исключение, о ~~ем~~ я, как об исключительном случае, ~~пишу~~ особо.

Но из ряда других случаев следует отметить еще один. После того, как мне достаточно надоело это ~~искание~~ ~~путешествие~~ "окольных путешествий", я попросил тов. Кварцхелия переговорить с кем следует и предоставить мне бы место учителя ~~пикадиции~~ ~~иностранных~~ ~~языков~~.

026965-б

Дополнительно-часть.

д)

Через несколько дней напрасных хождений и ожиданий, тов. Кварацхелия, который все время обещал мне, что он уже договорился с тов. Мамулашвили, который вот-вот пошлет меня на работу, вдруг вам не неожиданно ушел в курс (оказывается, что тов. Викторов еще в моем вопросе первый раз говорил и передал меня тов. Викторову. Тов. Викторов точь-в-точь повторил мне тов. Кварацхелия и после нескольких дней хождений тов. Кварацхелия торжественно объявил мне, что завтра утром для получения назначения. Конечно, не было моего разочарования, когда он объявил мне, чтобы я направился в Орджоникидзевский райком к тов. Мирцхулава, с которым якобы он, Викторов уже договорился окончательно о предоставлении мне работы. Я категорически отказался. Но ввиду настойчивого требования тов. Викторова, чтобы не навлечь на себя еще новое обвинение, - направился в приемную тов. Мирцхулава. После 3-х часового ожидания у дверей кабинета тов. Мирцхулава, которому я через секретаря передал записку, что я прислан к нему тов. Викторовым, я наконец удостоился его приема. Я стоял на месте ожидания, т.е. в передней, где меня встретил, ставшему передо мной, он пригласил в кабинет и проговорил: "Ну что! гуляешь?" - Да - ответил я - гуляю поневоле, хотя кому это приятно! Мирцхулава - ты вчера был в Тбилисском комитете (он меня видел там) - Да, просил его переговорить с Тов. Ну так иди к нему, и если он не пошлет, то придешь ко мне - и я пошел.

Он меня раз уже послал. Я не по своей воле и своему разуму пришел к нему вторично, ибо достаточно его знаю. Пусть не будет мне приписано злое, не исполнительность.

Хотя я (притом сам) парламентер Союза, тов. Ким и Кар Комприс тов. Квацхелия направил меня (почему-то) только в Кар Комприс к (нарочному) тов. Чкуасели. Этот Чкуасели почти 20 дней возил меня за нос, пока его самого и за нос и за уши не потащили туда, куда следовало. Значит, ровно 20 дней я был прикреплен к (этому) врагу народа Чкуасели. (При этом) Одно утешение мне то, что (за все это время) в лице этого Чкуасели не довелось (мне) видеть, что меня Антипенко безмерно радовало, ибо он как один из (прорывных) рупоров тов. Мирцхулава, (мне) за прошлый год (обстоятельно) повредил.

Я и эти 20 дней не потерял бы в пищевом (такой тип) отношении на нем, если бы не (живость в) этом тов. Квацхелия, который посылал меня (повторно) так упорно к Чкуасели, не смотря на это мы бы, ни единым словом не (пере)говорили ни с тем ни с Союзом. (тов Квацхелия обратился в свой) (Как видите, когда) Теперь, я (лишился) и этого „утешения" в (виде) (того) уже поредевшего (в общем) (своего) (круга) бросить (этого) (последнего) (и знать) (что) (на этом фронте свой) (среди) (других, кем) был (несправедливо) в (отрицательном положении). Если это о (всем) сообщить в Ц.К.П.К., то только для полноты картины, которая и без того (ясна) для меня финала, довольно (трагическая) (штука). Я (не) (буду) более (разумным, ибо) (дело) (что) (хорошее) пожелаешь (справедливое распоряжение) тов. председателя выездной (тройки) К.П.К или (ЦК КП(б)) (грузии) превращено здесь в явное противоречие этой самой (справедливости) (что) (прискорбнее) всего - обращено в новое (наказание) меня, не говоря уже об (издевательстве). Несмотря на это горькое (сознание), (может), что это не (напрасно) (нашу) (нашу) (нашу

не покидает меня ни на минуту

семья, а люди, которые от кого за подобные свои
не зависят действительно с ним и никогда уверенно в том
действии не укроются никогда, ибо не дело еще приобре-
тено при моей безпрекословной не оставаться в накладе этого
чтобы кто-нибудь ~~[illegible]~~ от него укрылся.

Я же со своим тяжким наказанием, чтобы еще не отягчать
себя новым, мне навязанным наказанием — напрасного искания себе ра-
боты через тщетное упование на других, пойду лучше один искать
себе какого-нибудь, хотя бы крохотного, заработка. Мир широк и много дорог.
2/IX-37-

б)

Великое и низкое животическое чувство. Просто -
физиологично это. Оно не подобает Великой семье,
Великому и чистому
делу Несравненной Коммунистической Партии,
Которую после всего этого я еще сильнее, еще
с каким-то особым плюсом
крепче, ~~[illegible]~~ продолжаю любить, ибо эта любовь
во-вторых
вскормила меня, она научила меня (каким-нибудь) совершенно
человеческим отношениям. Я не подразумеваю здесь
истеричную, мягкотелую, разнуздавшую, при-
спущенную или иную анархическую свойскую любовь или ей
подобное чувство; оно мне чуждо, и как раз
совершенно
по-человечески. По признаку "свои" и "чужие" праздно
с особым свойством
ренным распределяя людей, у них как раз и выродился
довольно хитрый, хотя и слабый и при-
нечто подобное тому, как это выходит у тов.
Мирзоянов, у которого последнее время позорно
позорно или двусмысленно
по-особенно сильно "обострились" одностайные,
на разный очень специальный постав,
особенно в Партии. Неужто по фамильным
или иным, сему подобным, хотя может быть и более тонким
признакам выдвигаются люди? Это не история
крайне скудна, во всяком случае — не так уж расто-
чительна, на этот счет
Нужно за неудобство, в которое я невольно
ставлю такой Высокочтимый Орган, как ЦКП. К
К ВКП(б), своим так, что (должен с ним каким-нибудь
вопросом
вопросами о делах и лицах. По-моему это дело! Вопрос жизни
и смерти тяжелый вопрос. Для некоторых он легко разрешается
некоторым добавляет прыткости и позволяет мне

3/IX-37-

026965-6

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28164/5	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოპოვების ადგილი და დრო 19.IV.1936	ფურცლების რ-ბა 1	ზომა 16x22

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible] ... [illegible]
[ ]. [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible] [illegible].
[illegible].

დაცულობა [illegible].

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3“ I 1996 წ. „ “ 199 წ.

2816 5

1122.
ნიკ
1666.
3.

5 77

ძვ. ძმაო!

19/III-66

ძმაო ჩემო ძმაო ჩემო ძმაო ჩემო

Письмо дочери Кутепова - Зинаиде Резанцевой.

2 л.

Дать ход.

026965-6.

საალრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. №026965

საინვენტარო წ. №28164/6

მოპოვების ადგილი და დრო

ექსპონატის ხასიათი წერილი

ფურცლების რ-ბა 2

ენა ქართული

ზომა 17,5×21

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [signature] შეამოწმა

„3“ I 1996 წ. „ “ 199 წ.

28164 6

Многоуважаемый редактор!

Вас беспокоит дочь грузинского писателя Ноя Алмасхановича Курциде-Зомлетели. Дело в следующем: Ной Зомлетели, является одним из основоположников пролетарской поэзии и ассоциации писателей Грузии. В старой литературной энциклопедии Ной Зомлетели был внесен, в Грузии, до 1937 г. его произведения учили в школах и университете. В 1937 г. он был исключен из рядов коммунистической партии и из союза писателей. Скончался он в 1938 г. (Смерть его для членов его семьи является загадкой и до сегодняшнего дня). До уничтожения врага народа Берия, произведения Зомлетели не издавались. В 1953 г. были изданы избранные произведения на грузинском

026965-б

ском, ~~языке~~ а в 1956 г. в Москве на русском языках. В 1958 г. делегация Грузии посетила в Калифорнии самое большое книгохранилище Америки, в котором хранятся ~~все~~ уникальные издания всего мира. Делегация нашла на полках этого хранилища произведения четырех грузинских писателей, в том числе и произведения Зоммастели. Ваше внимание я хочу остановить не ~~этим~~ ~~фактом~~, потому, что в литературную энциклопедию, которая составляется в этом году, почему-то Зоммастели изъят. Я обратилась к товарищам, которые ~~изъяли~~ оставили Зоммастели в Грузии и никто не дал мне вразумительного и основательного ответа. Поэтому прошу Вас, запросить Союз писателей Грузии по этому вопросу, может Вам ~~дадут~~ какой нибудь ~~умный~~ ответ,

Я, если Вас это не очень затрудним, ~~узнать через Вас~~ сообщите
P.S. Союз писателей СССР, лично тов. Сурков считает его одним из лучших поэтов и даже классиком современной литературы Грузии. Убедительно прошу, не отказать в моей просьбе.

Мой адрес: г. Тбилиси, улица Кашенина 37 кв. [redacted]
Куридзе.

С уважением Курид

P.S. Если ~~это дело~~ уже поздно сообщите и это.

Письмо-просьба
к Н. Рушидзе.

1л.

026965-6.

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28164/7	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 1	ზომა 12,5×17

ექსპონატის აღწერილობა [ ] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible] 12; 1/3v.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3" I 1996 წ. „ " 199 წ.

28164
7

Многоуважаемый Ной!

Из горького обещания т. Бубнова
пока ничего не вышло. Он уже при-
ехал. Просьба моя в следующем:
Завтра в академии заседание, на ко-
тором разрешится вопрос о моем
сыне. Он в Октябре держал экзамен
на архитектурное отделение и оказал
слабые успехи. Я тогда не просил
принять его на живописное, тем бо-
лее, что по рисованию он получил
высшую отметку. Мне обещал Бу-
бнова в четверг, т. е. после завтра,
дать окончательный ответ.

Вот теперь я Вас и прошу завтра
026965-б.

лично повидаться с ним или написать ему, словом помочь мне.

Очень прошу.

С почт. А. Толстой

026965-7

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა ქართული
საინვენტარო წ. № 28165		
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 9	ზომა 23x31,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible]

დაცულობა დამაკმაყოფილებელი

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3" [illegible] 1996 წ. „ " 199 წ.

02695-1

ჭ. ჭიაბერ ვიბრაციული სიტყვა ისტორიული, ისინი შეიძლება ნაწილობრივ ძალა ყველაფერზე კეთილისმყოფელ.

ერთხელ ის იყო ერთი ღარიბი გლეხი ნაწლავი ხეზე ძველ ჭიაბერ ჩამოკიდებულიყო, სად ჩვენ ვნახეთ ყველა ჭიაბერი ჭიაბერ ჭიაბერ.

– სად იყო, ბიჭო, სად ჩამოიარე, შვილო! – ეშინოდა ჭიაბერ ბაბუა ჭ ერთი შეხედვით ხალხური ფიქრი ძველ ჭიაბერ ჭიაბერ ჭიაბერ

ბერძნული

რომ ისეთი ის კულტურა სამუდამოდ წაიშალა ქვეყნიდან, რომ ისიც ცალკეული ადამიანის ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე ძნელი პერიოდია. ეს იქნებ შეიძლება ითქვას, თუმცა შეიძლება არც. ეს ალბათ ჩვენ ყველა ადამიანს ცალკე გვაქვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს.

ამიტომ ვფიქრობ, რომ ჩვენი ცხოვრების ის პერიოდი, რომელიც ჩვენ ბავშვობა გვგონია, ის ნამდვილად ბავშვობა არ არის. ის ალბათ ადამიანის ცხოვრების ყველაზე რთული პერიოდია. ამიტომ ალბათ ყველაზე ნაკლებად ვიმახსოვრებთ ხოლმე. ეს ალბათ ის პერიოდია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს.

ამიტომ ვფიქრობ, რომ ჩვენი ცხოვრების ის პერიოდი, რომელიც ჩვენ ბავშვობა გვგონია, ის ნამდვილად ბავშვობა არ არის. ის ალბათ ადამიანის ცხოვრების ყველაზე რთული პერიოდია. ამიტომ ალბათ ყველაზე ნაკლებად ვიმახსოვრებთ ხოლმე. ეს ალბათ ის პერიოდია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს.

ამიტომ ვფიქრობ, რომ ჩვენი ცხოვრების ის პერიოდი, რომელიც ჩვენ ბავშვობა გვგონია, ის ნამდვილად ბავშვობა არ არის. ის ალბათ ადამიანის ცხოვრების ყველაზე რთული პერიოდია. ამიტომ ალბათ ყველაზე ნაკლებად ვიმახსოვრებთ ხოლმე. ეს ალბათ ის პერიოდია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს. ეს ის ასაკია, როდესაც ადამიანი ჯერ ისევ ბავშვია, მაგრამ ბავშვობა ის ასაკია, რომელიც ადამიანს ყველაზე ნაკლებად ახსოვს.

ნაწილი ნუნა ანჯაფარიძე ქალაქის ცენტრში იყო. ეკლესიის
რესტავრაციის ავტორი ცნობილი ხუროთმოძღვარი ბუხერი, ისიც ქვის-
ერთ შესანიშნავ ნაგებობას ავლენდა ხელს. ეკლესიის ეზოში ქალაქის
ამ ნაწილის მთავარი ბაზარი იმართებოდა. ეკლესიის ეზოში ორ-
ღობეზე ყველგან ქალაქელები ხალიჩებს ჰკიდებდნენ, ამ ხალიჩებს
ამაყობდნენ, ძნელი არ ვიპოვნოთ ხალიჩა, რომელიც ნუნა ანჯაფარიძეს
ეკუთვნოდა. ეზოში ბევრი ხალხი იყო, ბევრი ხმაური, ბევრი ფერი.
ამ ჩვენ ეკლესიის ეზოში ქალაქის ცხოვრების ეპიცენტრში აღმოვჩნდით.
ეს ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის
ძნელი არ იყო, ხალხის ამოცნობა ქალაქის ნებისმიერ ნაწილში.
ჩვენი ეკლესია ბუხერის ნამუშევარი ყოფილა. ხალხის ნაწილი
ამბობდა, რომ, სავარაუდოდ, ბუხერი ეკლესიის ეზოში დაკრძალულა.
ეს ჭორი ალბათ ბუხერის ნამუშევრების ასეთი ლამაზი ადგილზე
ყოფნის გამო გავრცელდა. ეკლესიის ეზოში ბუხერის საფლავი ვერ
ვიპოვნეთ. ეს ამბავი ალბათ ისევ ლეგენდების რიცხვს მიეკუთვნება.
ჩვენი ეკლესიის ეზოში ბუხერის საფლავის ნაცვლად ერთი ძალიან
ლამაზი ხაჩკარი იდგა. ხაჩკარი ეკლესიის ეზოში ბუხერის ნამუშევრების
ერთ. ეს ძალიან ადვილი არ აღმოჩნდა, ვინაიდან ხაჩკრების
ეს ნამუშევრები ძალიან ბევრია. ჩვენ ეკლესიის ეზოში, სადაც ეს ხაჩ-
კარი იდგა, ბუხერის ნამუშევრები ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი იყო.
ეს ხაჩკარი ქალაქის ცენტრში ეკლესიის ეზოში ბუხერის ნამუშევრების
ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის ეზოში ბუხერის
ნამუშევრების ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის
ეზოში ბუხერის ნამუშევრების ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო.
ეკლესიის ეზოში ბუხერის ნამუშევრების ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი
ადგილი იყო. ეკლესიის ეზოში ბუხერის ნამუშევრების ერთ-ერთი
ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის ეზოში ბუხერის ნამუშევრების
ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის ეზოში ბუხერის
ნამუშევრების ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო. ეკლესიის
ეზოში ბუხერის ნამუშევრების ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილი იყო.

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

[illegible] ბრძანა.
— [illegible] ბრძანა ამან [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

შიშა, სად [illegible] ცხოვრობდა ბაგრატ ლაშხიძე ე. წ. ქუთაისი სად ვის ცხოვრობს, ყველა ამ ქალაქის ისტორიული ნაკლებად, ეკონომიური ნაწილი.

სამწუხაროდ, ის ჩვენი სოციალისტური ისტორია სასურველ ტემპით, იმ სინამდვილეში, რომელშიც სამი ათეული წლის შემოქმედება ჭრიდა, ჩვენი ისტორიის ბევრი ეპიზოდი ჯერ კიდევ სრულიად ძალიან ბუნდოვანია, ბევრი ისტორიული ფაქტი ისტორიკოსის [illegible] სამეცნიერო ანალიზის გარეშე დარჩა, ჩვენ ჯერ [illegible] სამეცნიერო ისტორიული ნაშრომები.

ნიკო ჭ ლეონ ნიკოს ძეგლის [illegible] ლაშხიძე, იმ ლეონ ლაშხიძის, რომელიც ქუთაისის ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი ადამიანია, ჯერ კიდევ არ [illegible] ნაშრომი.

ლეონ ლაშხიძე ქუთაისის ისტორიაში ერთ-ერთი ის ადამიანია, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს. ეს ადამიანი ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს, ის ისტორიაში ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს.

ეს ადამიანი ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს, ის ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს, ის ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს.

ეს ადამიანი ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს, ის ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს, ის ისეთ ადამიანად დარჩა, რომელიც ქალაქის ისტორიაში ბევრ რამეს ნიშნავს.

ჯი ყვე ქალებე, ქალაქში. აც სეკრეტ ქვეშიდან ე ის ქალ ქალ, სანდრო ჭკიან მანკი ისეთანაც ის აც ისე ფიქრობდა ყველას ქალებს.

ჭანტერი ისეთ ე მანიფ ქალებ ქმარებ.

– ვის ან კაცები კი სასიყვარულო ისეთი – ბანალ ქალები ე ჭანტი ყოველდღე, სანდრო ჩვენ ისეთებთან ისინი ქალი ისეთი.

ქალის კი ისეთ ისეთი ქალები. ქალაქში, სანდრო ისეთი ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი.

ან ის ანგრევდა, ქალაქში, სანდრო ე ისეთ ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი ისეთი ქალი

სააღრიცხვო ბარათი

ხელნაწერებისათვის

შემოსულობის წ. № 026965 საინვენტარო წ. № 28165	ექსპონატის ხასიათი [illegible]	ენა [illegible]
მოვლენის ადგილი და დრო	ფურცლების რ-ბა 9	ზომა 23x31,5

ექსპონატის აღწერილობა [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ([illegible], [illegible], [illegible] 7.

დაცულობა [illegible]

შეადგინა [illegible] შეამოწმა

„3“ [illegible] 1996 წ. „ “ 199 წ.